

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellant,

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/25940 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 3 juli 2007 in het geding
tussen:**

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 juni 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 3 juli 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 9 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

Bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 16 juli 2007, heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.A. Snijders, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

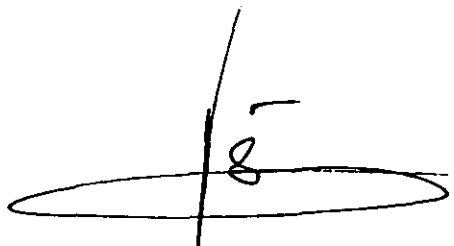
w.g. Snijders
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 20 juli 2007

279.

Verzonden: 20 juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Model M110-A

+31 164 611453
maatregel van bewaring

V-nummer :

IND-nummer : 0503.19.0001

Piketadvocaat : G.A.P. Avontuur

Tel: 076-5223346

De ondergetekende, zijnde ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen, dan wel grensbewaking, levens
Hulpofficier van Justitie, gelst op artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 en de artikelen 5.2 en 5.3
Vreemdelingenbesluit 2000 legt met het oog op de uitzetting aan de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geslacht : Mannelijk
Geboorteplaats :
Geboorteland : Nepal
Nationaliteit : Nepalese

de maatregel van bewaring op zoals bedoeld in:

- (X) artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000;
() artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000;
() aanvraag artikel 1 c van de Vreemdelingenwet 2000
() aanvraag regulier

deze maatregel wordt gevorderd door:

- () het belang van de nationale veiligheid, omdat
(X) het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de vreemdeling zich
aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat de vreemdeling:
() verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
() veroordeeld is terzake misdrijf
() ongewenst verklaard is
(X) niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het
Vreemdelingenbesluit
() zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
() zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
() gebruik maakt/maakte van een vals/vervalst document
() zich bedient van een of meerdere allassen
(X) geen vaste woon-/verblijfplaats heeft
() eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
(X) niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien
en/of om zijn terugreis te bekostigen
() overige reden(en):
() wegens toepassing van art. 59, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000,
omdat de voor terugkeer noodzakelijke bescheiden voorhanden zijn, dan wel binnen korte termijn
voorhanden zullen zijn.

Ingevolge artikel 36 van het verdrag van Wenen wordt de opgehouden persoon de mogelijkheid
geboden om contact op te nemen met de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging hier te lande.

De maatregel is opgelegd :

Plaats: Hoogerheide

Datum: 20 juni 2007

Tijd: 14:15 uur

De Minister van Justitie,
namens de Minister,
de hulpofficier van justitie,

A. Schrier,
Adjutant onderofficier der Koninklijke Marechaussee.

Handtekening:

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

+31 164 611453

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal intakebureau vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 5126736. Hierbij dient - bij voorkeur - gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie "www.rechtspraak.nl".

* Slechts invullen bij inbewaaringstelling op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vreemdelingenwet 2000.

AFSCHRIJF 1

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 07/25940 VRONTN/CM

uitspraak van de enkelvoudige kamer

op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd althans zich noemende:

geboren op
van Nepalese nationaliteit,
thans verblijvende in het uitzetcentrum Zestienhoven te Rotterdam,
Justitienummer:
eiser,
gemachtigde: mr. A.W.A.P. Doesburg, advocaat te Breda;

tegen

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. P.A.L.A. van Iersum,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND).

1. Procesverloop

Op 20 juni 2007 om 14:15 uur is eiser met het oog op de uitzetting in bewaring gesteld (op grond van artikel 59, eerste lid aanhef en onder a, Vw 2000).

Eiser heeft op 25 juni 2007 tegen de maatregel van bewaring beroep ingesteld. Dit beroep strekt mede tot toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter zitting van 2 juli 2007. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. Ter zitting was een tolk aanwezig.

2. Overwegingen

Beoordeeld dient te worden of de toepassing en tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd zijn.

Zaaknummer: Awb 07/25940 VRONTN/CM

blad 2

Eiser heeft de rechtbank verzocht het beroep gegrond te verklaren, de opheffing van de bewaring te bevelen en schadevergoeding toe te kennen. Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat de maatregel onrechtmatig is, omdat deze in strijd met de wet moet worden geacht. Daarnaast meent eiser dat de bewaring bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet is gerechtvaardigd. Eiser heeft daartoe aangevoerd dat verweerder in strijd met 5.2 Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) heeft gehandeld.

Verweerder heeft de rechtbank verzocht het beroep ongegrond te verklaren en het verzoek om toekenning van schadevergoeding af te wijzen. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat eisers inbewaringstelling rechtmatig is en dat er voldoende voortvarend is gehandeld. Verweerder heeft daartoe aangevoerd dat er in het onderhavige geval sprake was bijzondere omstandigheden als bedoeld in 5.2 Vb 2000, die het horen na inbewaringstelling rechtvaardigen.

De rechtbank overweegt als volgt.

Uit de stukken en hetgeen ter zitting is gesteld blijkt dat eiser op 20 juni 2007 om 14:15 uur in vreemdelingenbewaring is gesteld. Om 18:40 uur gehoord. Redengevend voor het horen na inbewaringstelling was de omstandigheid dat er niet tijdig een tolk Hindi beschikbaar was. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat deze omstandigheid kan worden aangemerkt als bijzondere omstandigheden, waarmee is voldaan aan het bepaalde in 5.2 Vb 2000.

Gelet op het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat de procedure leidend tot de inbewaringstelling en de wijze van tenuitvoerlegging van de bewaring in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten. De bewaring is derhalve niet op die grond onrechtmatig.

De vrees is gerechtvaardigd dat eiser, die geen rechtmatig verblijf hier te lande heeft, indien in vrijheid gesteld, zich aan de uitzetting zal onttrekken. De rechtbank laat daarbij wegen dat eiser niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vb 2000, geen vaste woon- of verblijfplaats heeft en niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/ of om zijn terugreis te bekostigen.

Voorts is de rechtbank van oordeel dat verweerder voldoende voortvarendheid betracht bij de (voorbereiding van de) uitzetting van eiser. Hierbij neemt de rechtbank in aanmerking dat er voor eiser een vlucht is aangevraagd en dat eiser dientengevolge is overgeplaatst naar het uitzetcentrum Zestienhoven.

Ook overigens zijn geen feiten of omstandigheden gebleken op grond waarvan de bewaring onrechtmatig moet worden geacht.

Dit brengt mee dat de toepassing en tenuitvoerlegging van de bewaring in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten en dat de bewaring bij afweging van alle daarbij betrokken belangen gerechtvaardigd is.

Het beroep is ongegrond. Daarom kan geen schadevergoeding worden toegekend.

Zaaknummer: Awb 07/25940 VRONTN/CM

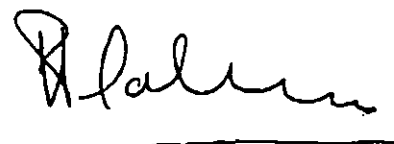
blad 3

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H. Bloebaum en in tegenwoordigheid van A.G.A. Velnaar als griffier in het openbaar uitgesproken op 3 JUL 2007

Partijen kunnen tegen deze uitspraak binnen een week na verzending daarvan hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 3 JUL 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM

DE GRIFFIER VAN DE

RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

TDNLThomas | Doesburg | Nunnikhoven | Van 't Land
s t r a f r e c h t a d v o c a t e n

Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Hoger beroep vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC DEN HAAG

PER FAX: 070 - 365 13 80

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN J.	
09 JUL 2007	
ZAAKNR.	200704714
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Datum: Breda, 09 juli 2007
 Procedurenr.: AWB 07 / 25940
 Inzake: / Vb
 Betreffende:

Hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag, zittingplaats Almelo d.d. 03 juli 2007, nr. AWB 07/25940, inhoudende ongegrond verklaring van het beroep tegen de maatregel van bewaring van appellant en afwijzing van het verzoek om schadevergoeding.

mr. E.M.J. Thomas
 mr. A.W.A.P. Doesburg
 mr. A.A. Nunnikhoven
 mr. R. van 't Land
 * Lid van de NVSA

mw. N.G. Pieters - Bradshaw
 chef de bureau

Zandbergweg 49
 4818 LJ Breda
 t. +31 (0)76 53 35 399
 f. +31 (0)76 53 35 393
 info@tdnl.nl

Stichting Behoer Derdengelden:
 48.68.02.280 ABN AMRO Breda

2522-A

Geachte Staatsraad,

Bijgaand zend ik u namens cliënt een hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag zittingplaats Almelo d.d. 03 juli 2007. Een afschrift van deze uitspraak treft u tevens bijgaand aan. Ik verwijs u graag naar de inhoud hiervan.

Ik verzoek u het daartoe te geleiden dat bijgaand hoger beroepschrift in behandeling wordt genomen. Ik ontvang graag een ontvangstbevestiging. Graag verneem ik tevens van u de verdere gang van zaken.

In verband met de vreemdelingendetentie van cliënt in het uitzetcentrum "Zestienhoven" te Rotterdam verzoek ik u hierbij vriendelijk doch dringend het daartoe te geleiden dat voor onderhavige procedure een last tot toevoeging wordt afgegeven op naam van ondergetekende. Ik ontvang hier gaarne een afschrift van.

Ik vertrouw er op u hiermee voorlopig voldoende te hebben geïnformeerd en ben in afwachting van uw nadere berichten.

Met vriendelijke groet

R. van 't Land

Bijlagen: 8

Thomas | Doesburg | Nunnikhoven | Van 't Land
s t r a f r e c h t a d v o c a t e n

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
09 JUL 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger Beroepschrift**Procedurenr. AWB 07 / 25940**

Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van
State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

Geeft met verschuldigde eerbied te kennen:

geboren op _____, met de Nepalese nationaliteit, thans
verblijvende in het uitzetcentrum "Zestienhoven" te Rotterdam, - appellant -, te dezer zake
woonplaats kiezende te (4818 LJ) Breda aan de Zandbergweg 49, ten kantore van zijn
gemachtigde mr. R. van 't Land, advocaat en procureur, die door hem bepaaldelijk
gevolmachtigd is namens hem onderhavig hoger beroepschrift op te stellen, te ondertekenen
en in te dienen.

Appellant is op 20 juni 2007 in vreemdelingenbewaring gesteld op grond van art. 59 lid 1
aanhef en onder a Vw. Hiertegen is op 25 juni 2007 beroep ingesteld, welk beroep bij
uitspraak van de enkelvoudige vreemdelingenkamer van de rechtbank te Den Haag, zitting
houdende te Almelo van 03 juli 2007 ongegrond is verklaard, alsmede het verzoek om
schadevergoeding is afgewezen. Een afschrift van de uitspraak wordt hierbij meegezonden
(productie 1).

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van 03 juli 2007 en daaraan ten grondslag
liggende overwegingen, waarom hij hiertegen hoger beroep instelt. Hij wenst hiertoe de
navolgende grieven aan te voeren.

Namens appellant is nadrukkelijk aangevoerd dat de procedure leidend tot en de toepassing
van de maatregel van bewaring onrechtmatig moet worden geacht, aangezien hij in strijd met
art. 5.2 Vb niet tijdig is gehoord. Ook bij afweging van alle daarbij betrokken belangen dient
de oplegging van de maatregel van bewaring onrechtmatig te worden geacht. De opgelegde
maatregel van bewaring is dan ook vanaf aanvang onrechtmatig.

Op grond hiervan diende het beroep naar de mening van appellant gegrond verklaard te
worden met bevel tot onmiddellijke in vrijheidstelling van appellant, alsmede diende een
schadevergoeding toegekend te worden voor de onterecht ondergane detentie vanaf aanvang,
te weten 20 juni 2007. De hierna vermelde grieven dienen afzonderlijk, alsmede in samenhang
bezien, te leiden tot gegrond verklaring van dit hoger beroep.

DE GRIEVEN:

Grief 1.

Appellant is van mening dat de rechtbank ten onrechte en in strijd met de belangen van rechtseenheid, rechtsontwikkeling en rechtsbescherming, meer in het bijzonder in strijd met art. 59 Vw jo art. 5.2 Vb, in de derde alinea op pagina 2 van de uitspraak heeft overwogen dat: *"De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat deze omstandigheid kan worden aangemerkt als bijzondere omstandigheden, waarmee is voldaan aan het bepaalde in 5.2 Vb 2000. Gelet op het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat de procedure leidend tot de inbewaringstelling en de wijze van tenuitvoerlegging van de bewaring in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten. De bewaring is derhalve niet op die grond onrechtmatig."*

Toelichting:

Appellant stelt dat de rechtbank ten onrechte tot deze overweging is gekomen en wel degelijk had dienen te overwegen dat door verweerder in strijd met het bepaalde in art. 5.2 Vb is gehandeld, als gevolg waarvan de procedure leidend tot de inbewaringstelling en wijze van tenuitvoerlegging in strijd met de wettelijke vereisten zijn. De bewaring had dan ook onrechtmatig dienen te worden geacht.

Art. 5.2 lid 1 Vb bepaalt dat de vreemdeling voorafgaande aan de in bewaringstelling op grond van art. 59 Vw dient te worden gehoord. Verweerder heeft niet betwist, alsook is naar de mening van appellant niet in geschil dat hij niet voorafgaande aan de oplegging van de maatregel van bewaring is gehoord.

Art. 5.2 lid 2 Vb bepaalt dat het vorenbedoelde eerste lid niet van toepassing is wanneer de betrokken vreemdeling reeds op een andere grond in bewaring gesteld is (a) ofwel het voorafgaande gehoor niet kan worden afgewacht (b). Blijkens het onderliggende bewaringsdossier zou van de onder sub b genoemde omstandigheid sprake zijn. Art. 5.2 lid 3 Vb bepaalt tenslotte dat slechts in de onder sub b genoemde omstandigheid de betrokken vreemdeling zo spoedig mogelijk na de tenuitvoerlegging van de bewaring wordt gehoord.

Appellant stelt primair dat aan de onder art. 5.2 lid 2 aanhef en onder b Vb genoemde omstandigheid niet is voldaan. Appellant stelt zich op het standpunt dat verweerder wel degelijk de mogelijkheid had om het voorafgaande gehoor af te wachten alvorens hem in bewaring te doen laten stellen.

Uit het onderliggende bewaringsdossier blijkt dat appellant op 20 juni 2007 om 12.00 uur door verweerder is overgenomen van de Belgische autoriteiten. Nadat appellant is overgebracht naar de brigade van de KMAR te Hoogerheide is hij diezelfde dag om 13.50 uur opgehouden als bedoeld in art. 50 Vw. Vervolgens is hij om 14.15 uur in bewaring gesteld. Tenslotte is hij blijkens model M110-B om 18.40 uur gehoord.

Appellant stelt vast dat het voorafgaande gehoor wel degelijk had kunnen worden afgewacht. Art. 50 lid 2 Vw bepaalt immers dat een vreemdeling maximaal voor de duur van 6 uren kan worden opgehouden en deze termijn blijkens het vierde lid zelfs nog kan worden verlengd. Gelet op het tijdstip van ophouding, zijnde 13.50 uur, had verweerder tot 19.50 uur de tijd om appellant in bewaring te doen laten stellen, alsmede hem hieraan voorafgaande te doen laten horen. Uit het aanvullend proces-verbaal, ter aanvulling op het proces-verbaal M110-A, blijkt

dat de tolkencentrale heeft medegedeeld dat er diezelfde dag (20 juni 2007) vermoedelijk om 16.45 uur een tolk voorhanden zou zijn. Verweerder had dan ook nog voldoende tijd om dit af te wachten en hem indien noodzakelijk binnen de gestelde termijn alsnog in bewaring te stellen. Door dit niet af te wachten, is niet voldaan aan het bepaalde in art. 5.2 lid 2 sub b Vb, als gevolg waarvan in strijd met art. 5.2 lid 1 Vb is gehandeld. De rechtbank heeft dit miskend.

Voor zover de rechtbank terecht heeft overwogen, althans terecht is uitgegaan van de omstandigheid, dat het voorafgaande verhoor niet kon worden afgewacht, dan stelt appellant zich subsidiair op het standpunt dat hij niet zo spoedig mogelijk na zijn in bewaring stelling is gehoord en daardoor in strijd met art. 5.2. lid 3 Vb is gehandeld.

Blijkens het onderliggende bewaringsdossier is appellant op 20 juni 2007 om 14.15 uur in bewaring gesteld. Of er sprake is van "zo spoedig mogelijk" horen na de inbewaringstelling hangt af van de hierbij betrokken feiten en omstandigheden. In het aanvullend proces-verbaal ter aanvulling op proces-verbaal M110-A is onder meer gerelateerd:

"Tevens een afspraak gemaakt met de tolkencentrale voor een Hindi tolk, omdat de vreemdeling deze taal ook beheerste. Tolkencentrale deelde mede dat vermoedelijk om 16.45 uur deze dag een tolk beschikbaar zou zijn."

Appellant stelt vast dat uit het model M110-B volgt dat hij om 18.40 uur is gehoord. Uit vorenbedoeld aanvullend proces-verbaal blijkt echter dat klaarblijkelijk met de tolkencentrale een tolk Hindi is gereserveerd, althans met de tolkencentrale een afspraak is gemaakt voor een tolk Hindi omstreeks 16.45 uur. Gelet op de mededeling van de tolkencentrale kon appellant aldus blijkbaar omstreeks dit tijdstip gehoord worden. Niet is gebleken dat dit is gebeurd, immers heeft het gehoor pas om 18.40 uur plaatsgevonden. Voor zover verweerder zich op het standpunt stelt c.q. heeft gesteld dat omstreeks 16.45 uur geen gehoor heeft kunnen plaatsvinden, omdat de tolkencentrale spreekt van "vermoedelijk", is niet gebleken dat verweerder omstreeks 16.45 uur enige moeite heeft gedaan om op dat tijdstip een tolk te bereiken, alsook getracht heeft appellant omstreeks dat tijdstip te horen. Voorts is ook niet gesteld, noch gebleken dat op dat tijdstip uiteindelijk toch geen tolk Hindi beschikbaar was. Appellant stelt zich dan ook op het standpunt dat verweerder na zijn in bewaringstelling pas omstreeks 18.40 uur voor het eerst heeft geprobeerd appellant opnieuw te horen. Gelet op de mededeling van de tolkencentrale en het, zonder duidelijke reden uitblijven van eerdere pogingen om hem te horen, kan niet worden gesteld dat hij "zo spoedig mogelijk" is gehoord. Appellant stelt dan ook dat verweerder in strijd met art. 5.2 lid 3 Vb heeft gehandeld. De rechtbank heeft dit miskend.

Appellant stelt voorts dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de door verweerder genoemde omstandigheid dat niet tijdig een tolk Hindi beschikbaar was, kan worden aangemerkt als bijzondere omstandigheid. Onder verwijzing naar het geen hiervoor is overwogen stelt appellant zich op het standpunt dat niet is gebleken dat niet tijdig een tolk Hindi beschikbaar was. Immers heeft verweerder tussen het tijdstip van de in bewaring stelling en het tijdstip van het uiteindelijk horen op geen enkel moment getracht een tolk Hindi te bereiken. Ook niet op het tijdstip dat door de tolkencentrale was doorgegeven.

Hierbij komt dat appellant is overgedragen door de Belgische autoriteiten. Gelet op deze overdracht van appellant moet in het kader van een Dublinclaim eerder contact zijn geweest tussen verweerder en de Belgische autoriteiten. Voorts zal er na akkoord van de Dublinclaim

tevens contact zijn geweest omtrent de datum van overdracht. Wanneer verweerder alsdan op de hoogte is van het feit dat op enig moment een vreemdeling, die afkomstig is uit Nepal, aan Nederland zal worden overgedragen en verweerder daarbij redelijkerwijs had kunnen vermoeden dat het wellicht niet eenvoudig zal zijn om acuut een tolk Nepalees en/of Hindi beschikbaar te krijgen, had het op de weg van verweerder gelegen om er voor te zorgen dat er reeds voor die dag een tolk zou zijn gereserveerd.

Nu verweerder voorafgaande aan de overdracht van appellant geen enkele actie heeft ondernomen om er voor te zorgen dat een tolk Nepalees dan wel Hindi beschikbaar zal zijn op het moment dat hij in bewaring gesteld dient te worden, dan kan niet worden gesteld dat het niet beschikbaar zijn van een tolk in onderbavige situatie als een bijzondere omstandigheid heeft te gelden. Immers anders dan in veel andere gevallen was verweerder op de hoogte van de komst van appellant, alsook dat hij uit Nepal afkomstig was. De rechtbank heeft dit miskend.

Appellant meent dan ook dat de rechtbank de procedure leidend tot de in bewaring stelling alsook de toepassing van de maatregel van bewaring als gevolg van strijd met art. 5.2 Vb onrechtmatig had dienen te achten.

Tenslotte heeft appellant nog opgemerkt dat er tevens geen sprake is van bijzondere en/of zwaarwegende belangen welke de oplegging van de maatregel alsnog rechtvaardigen. De oplegging van de maatregel had dan ook onrechtmatig geacht dienen te worden.

Grief 2.

Appellant is van mening dat de rechtbank ten onrechte en in strijd met de belangen van rechtseenheid, rechtsontwikkeling en rechtsbescherming, meer in het bijzonder in strijd met art. 59 Vw jo art. 5.2 Vb, in de zesde alinea op pagina 2 van de uitspraak heeft overwogen dat: *"Ook overigens zijn geen feiten en omstandigheden gebleken op grond waarvan de bewaring onrechtmatig moet worden geacht."*

Dit brengt mee dat de toepassing en tenuitvoerlegging van de bewaring in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten en dat de bewaring bij afweging van alle daarbij betrokken belangen gerechtvaardigd is.

Het beroep is ongegrond. Daarom kan geen schadevergoeding worden toegekend."

Toelichting:

Onder verwijzing naar het geen hiervoor in de toelichting onder de eerste grief is overwogen, welke inhoud hier als herhaald en ingelast beschouwd dient te worden, stelt appellant dat de bewaring wel degelijk onrechtmatig moet worden geacht. De rechtbank had dit dan ook dienen te overwegen. Voorts had de rechtbank eveneens naar de mening van appelland dienen te overwegen dat de toepassing en tenuitvoerlegging van de bewaring in strijd met de wettelijke vereisten, meer specifiek met het bepaalde in art. 5.2 Vb, moet worden geacht. Tenslotte heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat de bewaring ook bij afweging van alle daarbij betrokken belangen gerechtvaardigd is. Immers heeft verweerder geen bijzondere belangen gesteld welke de oplegging van de maatregel van bewaring alsnog rechtvaardigen.

De rechtbank had het beroep dan ook wel degelijk gegrond dienen te verklaren. Voorts had de rechtbank als gevolg hiervan tevens een schadevergoeding aan appelland dienen toe te kennen.

Grief 3.

Appellant meent voorts dat de rechtbank ten onrechte en in strijd met de belangen van rechtseenheid, rechtsontwikkeling en rechtsbescherming onder het kopje 3. Beslissing van de uitspraak heeft overwogen dat:

- *verklaart het beroep ongegrond;*
- *wijst het verzoek om schadevergoeding af.*

Toelichting:

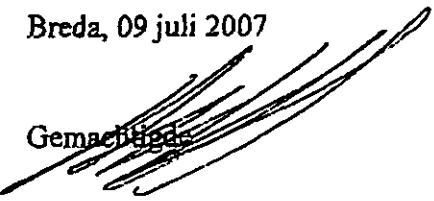
Onder verwijzing naar hetgeen is overwogen in de toelichtingen bij de voorgaande grieven heeft de rechtbank ten onrechte en op onjuiste gronden vorenbedoelde beslissing genomen. De rechtbank had op grond van het voorgaande het beroep gegrond dienen te verklaren, alsmede het verzoek om schadevergoeding vanaf 20 juni 2007 tot en met heden dienen toe te wijzen.

REDENEN WAAROM:

Appellant zich tot uw College wendt met het eerbiedige verzoek het hoger beroepschrift gegrond te verklaren met vernietiging van de bestreden uitspraak d.d. 03 juli 2007, alsmede zelf in de zaak te voorzien door te bepalen dat de maatregel van bewaring met ingang van 20 juni 2007 als onrechtmatig beschouwd dient te worden, appellant onmiddellijk in vrijheid te doen laten stellen, alsmede het verzoek om schadevergoeding voor de ten onrechte ondergane detentie vanaf 20 juni 2007 (tot en met de datum van opheffing van de bewaring) toe te wijzen.

Breda, 09 juli 2007

Gemachtigde

Productie: 1